

پیغام پسquam

پیامکها

۱. تا حالا کجا بودید؟

دست عزیزی که خیلی هم با توب و تشر در قالب یک ایمیل از مخواسته‌اند تاسیمی از ایشان در نشریه نبریم، اینچنین فرموده‌اند: «ولین بار هست که مجله شما را از دکه روزنامه‌فروشی سر کوچه‌مان تهیه می‌کنم، در کل همه چیزتان خوب بود. مجله را به خاطر موضوعی که مطرح کردید (خالکوبی) خریدم. من خودم دو تا خالکوبی روی دستم دارم، داشتم کم کم نسبت به حرفهایتان قانع می‌شدم که مطالبتان تمام شد! در کل دست‌تان درد نکند!» * دیدار: دوست عزیز، ما که دفعه اول مان نیست روی دکه می‌رویم؛ شما دفعه اول تان است ما را می‌بینید. حس تان از این ملاقات دققاً چیست؟! (آن خیلی تبلو شد که مداریم خودمان را برای شما می‌گیریم؟!)

در انتهای پیام‌تان نوشید که «داشتم کم کم قانع می‌شدم که مطالبتان تمام شد!»

خب دوشواری نداریم با این مسأله! شما یک توک پا تشریف بیاورید دفتر نشریه، همچنین تمیز مختان را استاد کنیم! از طرفی الآن هارم‌ضان هم هست، همین چند روز، قبل از افتخار تشریف بیاورید که مجبور نباشیم در این شرایط اقتصادی از شما پذیرایی کنیم!

۲. از من مصاحبه بگیرید!

سلام، چند بار توانی مجله خواندم که فراخوان داده بودید که اگر از خواننده‌های مجله، جوانی هست که کار خاصی انجام می‌دهد آمار بدده تا شما برای صفحه نیوگ آشنا با او مصاحبه کنید. بایدی با من مصاحبه کنید که هر شماره مجله‌تان را خوانم! همین خودش کلی نیوگ است!»

* دیدار: (آقا مادیگه حرفي برای گفتن نداریم! اصلاً عزائیل همین الان باید دست من را بگیرد و خرکش کند ببرد به قعر چهنم، حرفي نیست!

۳. دست‌تان ندرد!

آقا نکنید این کارها را... ما بی جنبه هستیم‌ها! بینید خودمان داریم اعتراف می‌کنیم! ما جنبه تشكیر را نداریم، مثل برخی منتقلین که گاهی (فقط گاهی) بی انصاف می‌شوند، شما هم حال ما را بگیرید! باور کنید ما تحمل پیام‌های محبت‌آمیزان رانداریم. دوستان عزیز «محمد افراسیابی»، «نادر رحیمی»، «مهسا اکبری»، «رزیتاًم»، «رضاحمدی»، «مهبدی ملاحسنی»، «اکبر طریقی»، «مهبدی احمدیان»، «حمدیده نیک‌فطرت» و... پیام‌های پر مهره‌تان به دست‌مان رسید. خدا شما (و همه مخاطبان دیدار) را زمان نگیرید.

روی میز تحریریه

۱. از آن موضوعات کمرشکن

پرونده این شماره‌مان، واقعاً آن پرونده‌های کمرشکن بود. خیلی از مباحثه‌مان روی زمین ماند و برای انتشارشان جای کافی نداشتیم، چه می‌دانیم؛ شاید چند ماه بعد چند سال بعد، چند دهه بعد، دیدار آشنا‌دامه همین پرونده را منتشر کندا

۲. صفحه جدید آمد

بارگزین صفحه « فوق العاده دخترانه » صفحه جدید « زندگی کن » را از این شماره می‌توانید در دیدار آشنا تعقیب کنید. باز هم از این صفحات داریم برایتان که در شماره بعدی از آن‌ها پرده‌داری خواهیم کرد منتظر شماره بعدی باشید.

۳. به چند خط ناله و فغان توجه بفرمائید!

اصولاً خیلی خوب نیست آدم مدام بنالد و گله کند اما در پاسخ به آن دسته از مخاطبان قدیمی نشریه که سرانجام کمیک استریپ‌های دیدار را می‌گیرند، می‌خواهیم یک ناله و فغانی را بینزاریم که دل تان خون شود. بودجه‌های بخش فرهنگی که خدا را شکر خیلی رو به راه نیست و قبلاً در موردش برایتان در همین سیون نوشته‌ایم. (حالش رانداریم دوباره بنویسیم! شما حالش را داشته باشید و شماره‌هایی قبلی دیدار را بگردید... بالآخره یک گوششای از همین مجله، بینایش می‌کنید) این از وضع بودجه‌ها... کاریکاتوریست‌های عزیز از مرکب شیطان پیاده می‌شوند یا نه؟!

یک جوری قیمت می‌دهند که مجبوریم موقتاً بی خجال کمیک استریپ شویم تا بینیم با کاهش قیمت دلار، کاریکاتوریست‌های عزیز از مرکب شیطان پیاده می‌شوند یا نه؟!

۴. چند انتقاد خفن

به ما می‌گویند نمونه بارز یک نشریه معتقد به آزادی بیان، دموکراسی! و خیلی چیزهای خوب دیگر! چند انتقاد خفن و ادامه‌دار از طرف مخاطبان نشریه نسبت به اظهار نظر و نظر از کارشناسانی که در شماره‌های قبلی اظهار نظر کرده بودند وارد کردند. ما هم انقدر آدمهای با حال و سوءاستفاده‌گری هستیم که از موقعیت کمال سوءاستفاده را کردیم و به آن دو عزیز کارشناس، انتقادها را انتقال دادیم، این همه چانه زدیم که بگوییم در شماره بعدی و در همین صفحه جواب‌های را می‌توانید بخوانید.

